

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уп 288/2017
12.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., ..., кога заступа пуномоћник Горјана Јовановић, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда, Одељење у Новом Саду III-3 Уп 37/16 од 21.04.2017. године, са противном странком Министарством финансија Републике Србије, Управа царина, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 12.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба АА из ..., за понављање судског поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда, Одељење у Новом Саду III-26 У 11923/12 од 22.05.2014. године, којом је одбијена његова тужба поднета против решења Министарства финансија и привреде Републике Србије 08 број 112-01-1/61-2012 од 15.08.2012. године, којим је усвојен приговор тужиоца и поништено решење директора Царина 148-III-116-02-2/18/2010 од 02.03.2010. године и тужилац оглашен кривим за учињену продужену тежу повреду службене дужности из члана 109. став 1. тачка 2. Закона о државним службеницима, у смислу члана 308. ст. 1. и 2. Царинског закона и изречена му је мера престанка радног односа.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносилац захтева наводи, као и у тужби за понављање поступка, да је поступак против њега вођен и окончан, због наводног извршења кривичног дела. Сматра како је правноснажном пресудом ослобођен оптужбе за кривично дело, због кога му је престао радни однос то је чињеница, због које се мора донети другачија одлука. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијано решење.

Противна странка, у одговору на захтев оспорава све наводе захтева и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења Управни суд је одбацио тужбу, јер је нашао да тужилац није учинио вероватним постојање законских основа из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима за понављање судског поступка окончаног пресудом тог суда III-26 У 11923/12 од 22.05.2014. године, јер пресуда Основног суда у Сомбору К 1130/12 од 12.02.2016. године није постојала када је тужилац оглашен кривим за тежу повреду службене дужности, није нова чињеница из члана 56. став 1. тачка 1. ЗУП-а.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да је то решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредаба члана 60. Закона о управним споровима. Ово стога што је пресуда Управног суда, Одељење у Новом Саду III-26 У 11923/12 од 22.05.2014. године донета на основу чињеница утврђених у управном поступку, а не на расправи пред судом. Стога је правилно оцењено побијаним решењем да подносилац захтева није учинио вероватним испуњеност услова за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачију одлуку о законитости побијаног решења, јер се тим наводима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда из побијаног решења о непостојању услова за понављање поступка из члана 56. став 1. тачке 1. Закона о управним споровима, на основу кога је тражено понављање. Пресуда Управног суда, Одељење у Новом Саду III-26 У 11923/12 од 22.05.2014. године је донета на основу чињеница утврђених у управном поступку – дисциплинском поступку, а не на основу чињеница утврђених у кривичном поступку. Нове чињенице и стицање могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за обнову управно-судског поступка само ако су релевантне чињенице утврђене, односно ако су докази извођени у судском поступку пред Управним судом и на тако утврђеном чињеничном стању ако је заснована судска одлука чије се понављање тражи.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.10.2017. године, Узп 288/2017

Записничар
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић